

Сім струн я торкаю, струна по струні,
Нехай мої струни лунають,
Нехай мої співи літають
По рідній коханій моїй стороні.

І, може, де кобза знайдеться,
Що гучно на струни озветься,
На струни, на співи мої негучні.
І, може, заграє та кобза вільніше,

Ніж тихії струни мої.
І вільнії гуки її
Знайдуть послухання у світі пильніше;
І буде та кобза — гучна,

Та тільки не може вона
Лунати від струн моїх тихих щиріше.

[1890]

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 49.

Вперше надруковано як цикл у збірці « [На крилах пісень](#) », Львів, 1893, с. 3 — 8.

Датується 1890 р. за автографом в альбомі «Poesie», в якому дата [18]90 р. проставлена майже під кожною поезією циклу.